

інтерни не обмежуються завданнями викладача і літературними джерелами, запропонованими при підготовці певної теми, а продовжують самостійно працювати та навчатися. При удосконаленні процесу самоосвіти лікарів-інтернів слід приділяти увагу формуванню у них наукового способу мислення. Цьому сприяє стимуляція інтересу до нових медичних знань, сприймання їх як складової частини з подальшим аналізом, абстрагуванням і узагальненням закономірностей в пізнанні даної проблеми.

Систематична та цілеспрямована робота з формуванням у лікарів-інтернів дерматовенерологів та ЗП-СМ наукового стилю мислення веде до позитивних змін у процесі навчання. Лікарі-інтерни глибше та повніше оволодівають професійними знаннями усвідомлено підходять до власних пізнавальних дій, що стає закономірним результатом їх творчої діяльності.

Булавенко О.В., Балабуєва С.В., Пролигіна І.В.

Деякі аспекти якісної підготовки студентів медичного факультету на кафедрі акушерства та гінекології № 2

Реформування системи медичної освіти, підвищення якості професійної підготовки майбутніх лікарів відповідно до європейських і світових стандартів, в умовах глобального конкурентного середовища є першочерговою вимогою сьогодення.

Для підвищення конкурентноспроможності наших випускників, які могли б підтвердити диплом в будь-якій країні світу, потрібні зміни, нові підходи в системі підготовки медичних фахівців. Серед інших нових напрямків покращення якісної підготовки медичних фахівців є впровадження ряду вибіркового дисциплін.

Вибіркові або елективні дисципліни походять із концепції *person-centered teaching* (навчання, орієнтоване на особистість), яку в середині ХХ століття систематизував американський психолог Карл Роджерс, один з творців та лідерів гуманістичної психології. В її основі лежить принцип, за яким студент бере активну участь у формуванні своєї освітньої програми, обираючи дисципліни, які він хотів би вивчати.

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» від 2014р. (нова версія закону набрала чинності від 28.09.2017р.), ст. 62 п.15 частини першої – особи, які навчаються в закладах вищої освіти мають право на вибір навчальних дисциплін у межах, передбачених відповідною освітньою програмою та навчальним планом, в обсязі, що становить не менше як 25% загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених для даного рівня вищої освіти. Отже, кожен студент має право приймати участь в формуванні свого індивідуального навчального плану, з урахуванням його побажань.

В умовах глобального конкурентного середовища реформування системи медичної освіти передбачає покращення якісної підготовки медичних фахівців. З метою покращення якісної підготовки майбутніх лікарів, а саме акушер-гінекологів, на кафедрі акушерства і гінекології №2 запропоновані такі вибірково дисципліни:

- Сучасна арттерапія у комплексній корекції психоемоційного стану вагітних жінок;
- Ендоскопічні методи в гінекології;
- Клінічна мамологія;
- Онкологічні аспекти в акушерстві;
- Основи ендоскопічної та роботизованої хірургії в гінекології (роботизована хірургія Da Vinci, лапароскопія, гістероскопія);
- Рефлексотерапія в гінекології;
- Сучасна перинатологія;
- Сучасні аспекти оперативного акушерства.

Таким чином, впровадження на кафедрі акушерства і гінекології №2 в навчальний процес вибіркових дисциплін буде сприяти поглибленому вивченню акушерства і гінекології, підвищенню якості медичної освіти в цілому та підготовці конкурентноспроможних майбутніх лікарів клініцистів.

Бурдейна Л.В., Назарова М.С.,
Андрушко І.І., Берко Г.К., Хоменко В.М.

Сучасні реалії дистанційної освіти у медичних ЗВО

Комп'ютерні технології мають велике значення не лише в аудиторній роботі, але, насамперед, у позааудиторній самостійній підготовці студентів-медиків вищих навчальних закладів. Сучасні інформаційні технології виводять навчання майбутніх медиків на якісно новий рівень. Дистанційна освіта з використанням інтерактивних комп'ютерних програм є зручною формою отримання нових знань; підвищення рівня професійності, використовуючи електронні підручники, навчально-методичні посібники, атласи, мультимедійні комп'ютерні навчальні системи, аудіо- та відеоматеріали навчально-інформаційного змісту, лабораторні дистанційні практикуми, електронні бібліотеки тощо; перевірки власних знань за допомогою тестів та інших завдань; активного спілкування з викладачем в онлайн- та офлайн-режимах. Сучасні інформаційні технології надають змогу студентам вищих навчальних закладів отримувати знання без безпосереднього контакту між викладачем та учнем.

Цілком зрозуміло, що навчання майбутнього лікаря професійним практичним навичкам вимагає традиційного контакту з реальним пацієнтом, але вся теоретична підготовка навичок з прийняттям рішень не виключає дистанційного формату.

Варто зазначити, що немає принципової необхідності в зміні навчального плану закладу вищої освіти з метою правильного розподілу часу навчання на дистанційну і традиційну частини. Слід лише правильно сформувати удосконалений інформаційний модульний блок робочого плану для дистанційної роботи студентів-медиків та забезпечити додатковий доступ до інтернет-ресурсу у зручних для користування місцях, а також забезпечити необхідність контролю цього виду ресурсу «заліковими балами», які має отримувати студент за роботу в дистанційному форматі.